

Gullringsbro.

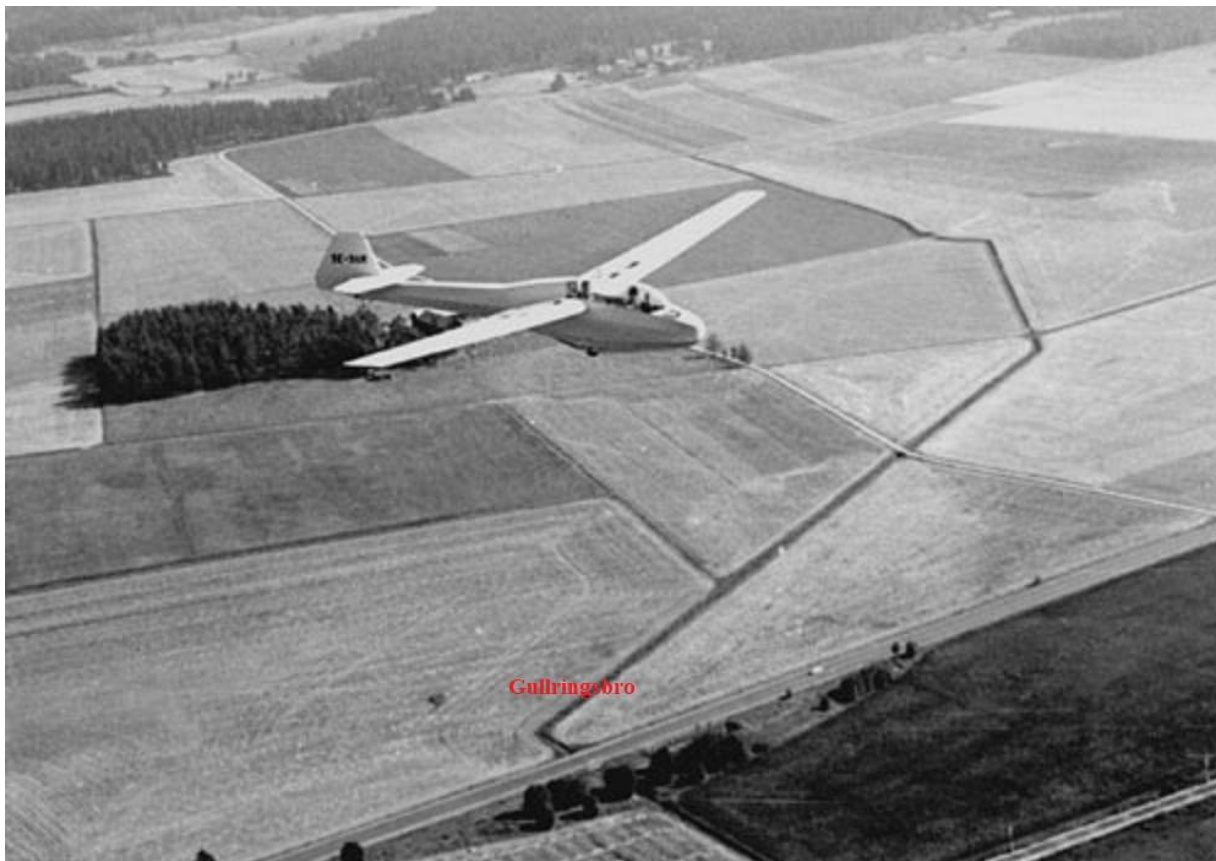

2020 i augusti

1945 på vårvintern, John o Margit Sandström

Nedan en flygbild från flygplatsveteranernas hemsida. Man ser här det stora diket eller graven som man säger. (Kommer av ordet gräva). Före sjösänkningen gick Hallbosjöns vik fram nästan till kyrkan. Men när sjöarna sänktes blev bara en bäck eller stort dike kvar. Den rinner upp vid Nystugan och Kärrdalen. Här hade Vägverket vatten och lut till att sprida på grusvägen innan man körde med vägskrapa. Se markering nedan. Och läs den gamla berättelsen om guldringen.

Flygbild från flygplatsveteranernas hemsida

Gullringsbro, Stigtomta socken, Jönåkers härad, Sörmlands län.

Avskrift från dokument av Gunnar Anell 1930 i Sörmlands Museums arkiv.

Gammal stavning: Gurlringsbro.

Om denna bro berättas en sägen, vars närmare detaljer fallit min meddelare, Johan Karlsson i Solhaga, ur minnet, men som i huvudsak hade följande lydelse:
I dessa trakter bodde en omätligt rik fru, som var mycket stolt och högmodig över sina skatter. Prästen i socknen kom och förmanade henne och bad henne bära sin lycka med större ödmjukhet; hon borde betänka att hennes skatter voro förgämliga. Men hon svarade stolt: ”Förr kan jag få tillbaka denna ring, än mina skatter kunna tryta”, varvid hon kastade en präktig guldring i den å de just passerade. Samma dag kom en fiskare upp till herrgården med en stor gädda. När man rensade den fann man i dess inälvor samma ring, som frun på morgonen kastat i ån. Från denna dag började olyckorna hopa sig kring den rika frun och hon slutade sina dagar som utfattig. Den bro, varifrån hon kastat sin ring i ån kallas ännu i dag Gullringsbro.